

2. Ransagning for at søge efter en Forbrydelses Spor eller efter Ting, som ere Genstand for Beslaglæggelse, kan enten være Ransagning af Bolig, Rum eller Gemmer (Husundersøgelse) eller Ransagning af Person (personlig Visitation). Ransagning overfor selve den *Sigtede* er betinget af, at der er Spørgsmaal om en strafbar Handling, der er Genstand for egentlig kriminel Forfølgning og ikke blot for en Politisag, *eller* der foreligger en bestemt, paaviselig Grund til at vente Resultat af Ransagningen. Ransagning overfor en *Ikke-Sigtet* er betinget af, at der *baade* er Tale om en saadan større Forbrydelse *og* foreligger paaviselig Grund til at vente Resultat af Ransagningen. I Almindelighed maa der foreligge Retskendelse; dog kan Politiet uden Retskendelse foretage Ransagning paa Forlystelsessteder, Beværtninger o. l. og hos Pantelaanere og Marskandisere samt, naar der er øjensynlig Fare for, at Øjemedet med Ransagningen vilde forspildes, hvis Retskendelse skulde afventes. Under visse Betingelser kan derhos Politiet foretage personlig Ransagning i Forbindelse med en Anholdelse samt Ransagning af et Hus for at eftersøge den, der skal anholdes, o. l. Personlig Ransagning af en Kvinde kan kun ske ved Kvinder og ikke i Overværelse af Mænd.

3. *Sigtedes* Indkaldelse og Afhørelse for Retten. *Sigtede* er pligtig efter lovlig Indkaldelse personlig at møde for Retten; Udeblivelse kan efter nærmere derom givne Regler medføre Anholdelse, Fængsling, Beslaglæggelse af hans Formue eller Sagens Paadømmelse i hans Fraværelse. Han fremstilles fri for Baand. Dommeren spørger ham, om han erkender *Sigtelsens* Rigtighed o. l. Ingen Tvang maa anvendes imod den, der vægrer sig ved at svare. Løfter, urigtige Foregivender eller Trusler maa ikke anvendes; ej heller maa Afhøringen forlænges i det Øjemed at fremskaffe en Tilstaaelse.

4. Anholdelse. 1) Vagabonder, fremmede eller ubekendte Personer kunne anholdes saavel af Retten som — hvis en Retskendelse ikke uden Fare kan afventes — af Politiet, naar de mistænkes for at have begaaet en hvilkenksomhelst, offentlig Forfølgning undergiven strafbar Handling. 2) Overfor andre Personer er Hovedreglen følgende: *Retten* kan anholde Personer, som ere mistænkte for Forbrydelser, der ere af en saadan Betydning, at de ere Genstand for en egentlig kriminel Behandling (undergivet „Overanklager-Forfølgning“ se ndfr. pag. 113), eller for Betleri, Overtrædelse af visse Tilhold og visse andre særlig nævnte Forseelser (Straffelovens §§ 180 og 200 og 296, 2. Pkt., samt Sølovens §§ 291, 1. Pkt., og 298, 1. Stk.), og der derhos er særlig Grund til at sikre den paagældendes